

forskjellige Arter og Grader af Straf, og jeg tør anbefale til de Herrer's Opmærksomhed, at det kun er med Hensyn til Fornærmelser i Gjerning, altsaa for ligefrem personligt Overskald, at der er fastsat Bånd og Brødstraf uden andre Alternativer, men at i de andre Tilfælde er foreskrevet Mulct, simpelt Fængsel og Fængsel paa Bånd og Brød indtil 5 Dage. Reglen vil Mulct eller, naar Forseelsen er større, simpelt Fængsel blive anvendt, saa at der kun bliver Tale om Anvendelsen af Fængsel paa Bånd og Brød, naar Forseelsen er meget grov, og den høitagtede Justitsminister har tilstrækkelig paavist, at disse Bestemmelser ere i fuldkommen Conseqvent's med den øvrige Lovgivning, navnlig med den af ham citerede Forordning af 1833. Ved de foreslaaede Bestemmelser gaaer man ikke Lyndet nærmere, end Tilfældet er i Henseende til Huusbonden, der forseer sig imod Lyndet, og det vil altid komme an paa det foreliggende Tilfælde med Hensyn til Huusbonden, om han ikke ogsaa kommer til at paadrage sig en streng Straf. Men idet jeg saaledes troer, at man uden Ungstellighed, uden Frygt for, at den tjenende Klasse skal komme til at lide under disse Bestemmelser, kan gaae ind derpaa, forekommer det mig, at der i Baggrunden af de forskjelligs Betragtninger, som ere blevne anstillede deels af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), og deels af den ærede Forslagsstiller, der sidst havde Ordet, ligger en Misforstaaelse af den saa meget omtalte Bånd og Brødstrafs Betydning i en enkelt Retning. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds har isærdeleshed dvælet ved den Omstændighed, at man, ved at dictere Bånd og Brødstraf, udøvede en særdeles Streng- hed mod den Paagsældende, fordi denne Straf havde den Virkning, at den berøvede Vedkommende Udøvelsen af vigtige borgerlige Rettigheder. Jeg siger, at der til Grund for denne Opfattelse ligger en Misforstaaelse, ligesom ogsaa for de Vitninger, som den ærede Rigsdagsmand brugte, med Hensyn til Forhold, der ligge længere tilbage end Grundloven. Han bemærkede nemlig, at der da ikke vare borgerlige Rettigheder, der paa denne

Maade kunde tabes; jo, der var borgerlige Rettigheder, og væsentlige borgerlige Rettigheder, der kunde tabes, men netop ikke paa Grund af Bånd og Brødstraffen, men paa Grund af Strafarbejde; det var nemlig Afgangen til at kunne vinde Borgerskab, efter Placat af 29de October 1824; men hvad der maa lægges Vægt paa og som jeg tør anbefale til særdeles Opmærksomhed, fordi jeg godt kan indsee, at, hvis det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District Anførte var rigtigt, kunde det være et Moment til at vedtage Ændringsforslaget, det er, at, fordi et Lyende, hvad der, som sagt, vistnok vil ske sjældent, bliver hensat i Fængsel paa Bånd og Brød paa Grund af Fornærmelse mod Huusbonden, fordi det, muligt i Hidsighed, har overfaldet ham, kommer det ikke til at gaae ind under de Bestemmelser i vedkommende Lov, som udelukke fra Valgret og Valgbarhed; thi Grundlovens 35te Artikel berøver kun Den disse Rettigheder, som ikke er „uberygtet“, og i Valgloven forklares „uberygtet“ ved den Bestemmelse, at „Ingen kan ansees som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“. For at berøves de omhandlede Rettigheder skal han altsaa være funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; og jeg tillader mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, at det ikke er Straffen, der udelukker fra disse Rettigheder, men det er den Handling, som Vedkommende har foretaget. Har han gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, er han ikke valgberettiget eller valgbar, men er den af ham foretagne Handling ikke efter sin Natur vanærende, saa er han, om han end paa Grund af det udviste Forhold, bliver belagt med Bånd og Brødstraf, ikke af den Grund udelukket fra Valgret og Valgbarhed.

I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at tilraade det ærede Thing, ikke at gaae ind paa de foreliggende Ændringsforslag.

S. N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har igjen bragt en ny Uvisshed tilstede, endog med Hensyn til Jurisfernes Forstaaelse af Ordet „Uagtksomhed“, idet